

Helyes döntés a nehéz időkben is

GEDEON ZSOLT, A GEDEON TANYA TULAJDONOSA



A Gedeon Tanya 30 hektáros birtokon fekvő szállás- és programhely Bugacpusztán, a pusztán megszokott gazdaságot idézi, ápolja a hagyományokat. Családi vállalkozásként kevesen büszkélkedhetnek olyan magas elismerést jelentő Pro Turismo díjjal, amelyet legutóbb tulajdonosa, Gedeon Zsolt is megkapott.

– Honnan indultak?

– 1978 óta vagyunk jelen a turizmusban, nyári szobakiadással kezdtük. Együtt laktunk a vendégekkel, a fürdőszoba használatát be kellett osztani, de ez nem okozott gondot. Az első három vendég barátként távozott, a mai napig minden évben visszatérnek. Aztán 1990-ben elkészült az új épület, de a vendégekkel továbbra is együtt élünk. Fürdőszoba már minden szobához tartozik, de mi most is hagyjuk, hogy a vendégeink „beleéljenek” az életünkbe, ami hagyományos, tanyasi életforma. Nem takargatunk semmit, hiszen minden az élő tanyának a része. Természetesen kínosan ügyelünk a tisztaságra, de nem jövünk zavarba, ha a vendég találkozik a szabadon tartott csirkékkel, vagy éppen a melléktermékkel. Nem baj, ha látják, hogy Gedeon Zsolt lovat nyergel, és nem pusztán öltönyös, nyakkendős tulajdonos. Állatok nélkül nem létezik tanya. Mi magyar őshonos állatokat tartunk: többek között szürkemarhát, mangalicát, rackajuhot. Nem magyarkodásból, hanem mert fontosak a gyökerek.

– Volt mélypontja a vállalkozásnak?

– Volt, 96-ban gyakorlatilag tönkrementünk. A vilákiállításra egy programsorozattal pályáztam, „Betyárnapok Bugacpusztán” címmel. A „Világkiállítás Hivatalos Kísérőrendezvénye” rangot értem el vele, egyedüli mikrovállalkozóként. Kiváló lehetőség lett volna arra, hogy egy betyármúzeumon, egy működő archaikus kovácsműhelyen és a programokon keresztül szűk keresztmetszetet kapjanak a látogatók a pusztai kultúrából, hagyományokból. Mindent erre a lapra tettem fel, komoly beruházásokat hajtottam végre. Az EXPO-t végül nem rendezték meg, nekem pedig csak a kezelhetetlennek tűnő adósság maradt. Nullán voltam, árverezés fenyegetett. Megtehettem volna, hogy öncsődot jelentek, és más névvel újraindí-

tom a vállalkozást. Néhány álmatlan éjszakán született meg a döntés: nem adom fel. Ez a hely, a Gedeon Tanya ezzel a névvel indult, és ez így is marad, mert nem csupán gazdasági vállalkozásról beszélünk. Népművelő is vagyok, ebből a bőrből nem lehet kibújni. Határozott meggyőződése, hogy a hagyományokat nem csak megőrizni kell, hanem meg is kell mutatni.

– Egy sikeres vállalkozáshoz egy kamasz „csillogó szemű” lelkesedése és egy bölcs tapasztalata egyformán szükséges. Meg lehet találni az egyensúlyt?

– Mondanék egy harmadikat. Irreális állhatatosságra, konzekvens ragaszkodásra is szükség van. A meggyőződésre, hogy amit teszek, az jó. Fel kell keltenünk az érdeklődést, elsősorban a gyermekekben, mert ők a jövő turistái. Ma már nincs mindenkinek vidéki rokona. Amikor családok érkeznek hozzánk, a legkisebbek összeszedhetik a reggelihez való tojást az ólból, megetethetik a nyuszikat, a bátrabbak megfejtik a tehenet, aki szeretné, lovaglás után lecsutakolhatja az állatot. Igyekszünk „belecsalni” az életünkbe a vendégeket – és ezt szinte kivétel nélkül örömmel fogadják. Nem utolsósorban pedig, amíg a tanyán vannak, kapnak kölcsön egy szeretnivaló nagymamát is, aki az édesanyám.

– Mit jelent önnek a Pro Turismo Díj?

– Őszintén? Először az jutott eszembe, hogy 25 év munka van a hátam mögött. Negyedszázad. Ilyenkor az ember visszatekint, számot ad. Meglehetősen büszke vagyok, mert nagyon magasak voltak a követelmények, amelyeknek még egyenként is nehéz megfelelni. Úgy gondolom, helyes döntést hoztam a nehéz időkben is. Örülök, hogy nem csak én látom: mindez nem volt hiábavaló.

Írta: B. Szabó Éva • Fotók: Gedeon Tanya